

پوشاک، خوراک ندارد

اشاره:

مناسبتی داشته و به دلیل آغاز فصل سرد، فروش پوشاک زمستانی از رونق خوبی برخوردار است.

نه تنها بازار، بلکه تولید نیز وضعیت به نسبت مطلوبی داشته و رشد کیفی و کمی تولید را در چند سال اخیر شاهد بوده ایم. دلیل اصلی این اتفاق را می توان وجود محدودیت برای واردات پوشاک معرفی کرد؛ حدود ۲ سال قبل، واردات لباس در حجم های بزرگ به طور کامل ممنوع شد و ثبت سفارشی از آن زمان به صورت رسمی انجام نشد، بنابراین هیچ فردی نمی تواند از مبادی رسمی به طور قانونی، تعداد زیادی پوشاک وارد کند و همین مسئله منجر به توانمندسازی تولیدکنندگان داخلی شده است.

وی ادامه داد: در حال حاضر تولیدات ایرانی سهم زیادی از بازار را به خود اختصاص داده اند و در انواع پوشاک فصل مانند بافت، کت و... شرایط مناسبی داریم. با این وجود، در برخی تولیدات مانند بارانی و کاپشن های زمستانی، ضعف هایی وجود دارد و تولیدات داخلی نمی توانند پاسخگوی نیاز بازار باشند. با نگاهی به شرایط فعلی بازار درمی یابیم که این دسته از لباس ها، به کشور قاچاق و از سایر کشورها با روش های مختلف وارد می شوند.

صدیق در ادامه به وجود کالای قاچاق در بازار اذعان کرد و در این باره توضیح داد: واردات لباس براساس قانون ممنوع است، اما واردات چمدانی، مسافری، سفارش به تعداد محدود و خرید از کشورهایی مانند ترکیه باعث شده تا شاهد وجود پوشاک خارجی در بازار باشیم.

تولیدات ایرانی در بخش های مختلف حرفی برای گفتن دارند، اما تنها در تعداد محدودی از لباس های زمستانی مانند کاپشن و تولیداتی که نیاز به پارچه شمعی دارند، اقدامات مناسبی انجام نگرفته است.

صنعت پوشاک ایران یکی از صنایع پر ظرفیت و با اهمیت است که طی چند سال اخیر، ظرفیت های بالقوه آن تا حدی بالفعل شده اند.

تا پیش از این، کالاهای وارداتی از آسیای جنوب شرقی مانند چین، بنگلادش، تایلند و همچنین کشورهایی مانند ترکیه، سلطه بر بازار پوشاک ایران داشتند، اما طی چند سال اخیر، با اعمال سیاست گذاری های متعدد و ایجاد ممنوعیت برای واردات، تولیدکنندگان داخلی توانستند حضور خود در بازار را پررنگ تر کنند؛ صنعت پوشاک ایران تا جایی رشد کرده که علاوه بر پاسخگویی به نیاز داخلی، توانست به بازارهای صادراتی راه یابد.

چندی پیش، محمدمهدی برادران، معاون صنایع عمومی وزارت صنعت، معدن و تجارت، از رشد ۱۲ درصدی وزنی صادرات پوشاک طی ۶ ماه نخست امسال نسبت به مدت مشابه سال قبل خبر داد، اما هنوز تولید و بازار این صنعت، با چالش ها و دست اندازهای زیادی همراه است و تولیدکنندگان از کمبود مواد اولیه مناسب، نبود تجهیزات متنوع، مشکلات مالی و کمبود نقدینگی گلایه دارند.

صمت در این گزارش، به بهانه شروع فصل سرد و افزایش تقاضا برای پوشاک مناسب این فصل، با فعالان و صنعتگران حوزه پوشاک درباره رونق بازار لباس های زمستانی و به طور کلی شرایط فعلی صنعت پوشاک به گفت و گو پرداخته است.

میراسماعیل صدیق، رئیس اتحادیه فروشندگان پوشاک کرج در گفت و گو با صمت، ابتدا به تشریح وضعیت بازار پوشاک پرداخت و گفت: بازار فعلی شرایط

افتخاری، عضو هیئت مدیره اتحادیه تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک تهران

صدیق، رئیس اتحادیه فروشندگان پوشاک کرج

خواهان کالاها و پوشاک ایرانی باکیفیت هستند؛ در سال‌های اخیر، برندهای توانمند ایرانی در صنعت پوشاک شکل گرفته و همین رشد، سبب ایجاد تقاضای جهانی برای کالاهای ایرانی شده است، حتی در بسیاری از موارد، دیده شده میزان تقاضای کشورهای همسایه، به اندازه‌ای است که تولیدکنندگان داخلی نمی‌توانند آن را تهیه کنند. این موضوع نمایانگر ارتقای چشمگیر تولیدات پوشاک ایرانی در عرصه‌های بین‌المللی است و باید از این فرصت پیش‌آمده، نهایت بهره‌برداری را داشت.

صدیق در ادامه صحبت‌های خود، به مشکلات صنعتگران حوزه پوشاک اشاره کرد. او معتقد است: دولت با اجرایی کردن برنامه‌های صحیح و اصولی، می‌تواند در زمینه توسعه و رونق صنعت پوشاک تاثیرگذار باشد.

این فعال صنعت پوشاک تصریح کرد: به‌رغم تمام چالش‌ها و مشکلاتی که در زمینه تولید وجود داشته و همچنان هم وجود دارد، صنعت پوشاک توانسته طی سال‌های اخیر، رشد نسبی خوبی را داشته باشد. برای توسعه تجارت داخلی و خارجی صنعت پوشاک، دولت باید به مواردی اعم از کمبود مواد اولیه، مشکلات نقدینگی، ورود کالای قاچاق و حتی در برخی موارد، رکود بازار توجه داشته باشد.

وی تصریح کرد: در گام نخست، کمبود مواد اولیه برای تولید، مانند نخ یا برخی پارچه‌ها که در داخل

ایران می‌تواند با برنامه‌ریزی‌های مناسب، ارزآوری جدی از صادرات لباس و سایر کالاهای وابسته به آن داشته باشد.

صدیق در این باره تصریح کرد: همان‌طور که پیش‌تر عنوان شد، صنعت پوشاک ایران در بسیاری از حوزه‌ها و تولیدات توانمند شده و حتی کشورهای همسایه نیز طی این مدت، خواهان کالاهای ایرانی شده‌اند.

در شرایط فعلی، می‌توان صنعت پوشاک را طوری توسعه داد که ضمن تامین نیازهای داخلی، صادر شده و ارزآوری به‌همراه داشته باشد. به‌عبارتی، صنعت پوشاک ایران ظرفیت و توانایی بالقوه حضور در بازارهای جهانی را دارد و با برنامه‌ریزی صحیح و رفع موانع، می‌توان به این هدف دست یافت.

وی خاطر نشان کرد: یکی از لازمه‌های تولید کالای صادرات‌محور، حمایت از صنایع است. دولت باید تمهیدات مناسبی را در راستای ارائه تسهیلات بانکی به تولیدکنندگان در نظر گیرد، اما نکته مهم آن است که نمی‌توان از تمامی صنایع حمایت کرد و این اقدام اصولی نیست؛ باید از تولیدکنندگانی که فعالیت مناسب دارند و تولیدات باکیفیتی را به بازار ارائه می‌دهند، حمایت کرد. در چنین شرایطی، صنعت رشد کرده و پس از برندسازی، زمینه صادرات و ارزآوری آن مهیا می‌شود.

این فعال صنعت پوشاک ادامه داد: در حال حاضر بسیاری از کشورهای منطقه و همسایه،

دلیل اصلی این موضوع هم، کمبود مواد اولیه موردنیاز و پارچه برای تولید این نوع از پوشاک است. این فعال حوزه پوشاک خاطر نشان کرد: به‌طور کلی صنعت پوشاک کشور از کمبود ماده اولیه رنج می‌برد و همین موضوع تولید را محدود کرده است.

از سویی دیگر، نیاز بازار فرصت را برای قاچاق و واردات کالاهای خارجی به شیوه‌های متعدد فراهم کرده و در نهایت تولید داخلی از این وقایع آسیب خواهد دید. اگر خواهان رشد و توسعه تولیدات داخلی هستیم، باید ضمن توجه به مشکلات، راهکارهای مناسب برای رفع آنها را در نظر داشته باشیم. دولت باید نسبت به معضل کمبود مواد اولیه صنعت پوشاک آگاه باشد و با واردات، این نیاز را تامین کند.

صدیق تاکید کرد: وارداتی که در نهایت منجر به تولید کالایی با ارزش افزوده بالا شود، اقدامی مناسب است.

دولت با واردات مواد اولیه موردنیاز و رفع کمبودهای فعلی در کشور، می‌تواند ضمن توسعه صنایع پوشاک، زمینه را برای رشد درآمدزایی و حتی افزایش صادرات مهیا کند. در چنین شرایطی، ارزآوری حاصل از اقدامات انجام‌شده، به‌اندازه‌ای خواهند بود که واردات مواد اولیه را توجیه کند.

صدیق به فرصت‌های بالقوه صادرات پوشاک ایران اشاره کرد. این فعال صنعت پوشاک معتقد است:

یا تولید نمی‌شوند یا تولید آنها محدود است، سبب شده تا راه برای ورود کالای قاچاق یا افزایش نرخ تولیدات داخلی باز شود.

همین مورد، مانع جدی رشد صنعت پوشاک است، بنابراین دولت باید به مسئله مواد اولیه صنایع پوشاک توجه ویژه داشته باشد.

صدیق ادامه داد: تامین منابع مالی و نقدینگی در چند مدت اخیر تبدیل به یکی دیگر از معضلات صنعتگران حوزه پوشاک شده است.

از آنجایی که طی چند سال اخیر تولید داخلی در تمامی حلقه‌های صنعت پوشاک رشد داشته، تقاضا برای پارچه زیاد شده و صنایع نساجی پارچه‌های تولیدی خود را به صورت نقدی می‌فروشند. تا پیش از این، به دلیل کمبود تقاضا، این خرید و فروش به صورت اعتباری بود، اما در حال حاضر چنین رویه‌ای وجود ندارد.

این فعال صنعت پوشاک در ادامه به اهمیت وجود منابع مالی در این صنعت تاکید کرد و گفت: پوشاک تولیدشده و محصول نهایی، همچنان به صورت اعتباری و با چک به بازار عرضه می‌شود و روند فروش و بازگشت سرمایه با زمان همراه است، از این رو تولیدکننده باید میزان زیادی نقدینگی برای تامین مواد اولیه خود داشته باشد و پس از آن بتواند در آمد خود را از بازار به دست آورد.

این مسئله بسیاری از تولیدکنندگان را با چالش

مواجه کرده، چرا که بیشتر افراد، توانایی تامین چنین هزینه‌هایی را در ابتدای کار خود ندارند.

صدیق در پایان به راهکار مهم رفع مشکلات این‌چنینی اشاره کرد و گفت: به منظور رفع مشکل مذکور، دولت می‌تواند برای صنعتگران و تولیدکنندگان وام‌های کم‌بهره و سایر تسهیلات مالی را در نظر بگیرد.

در این صورت، تولید و تجارت داخلی در صنعت پوشاک به جریان افتاده و در ادامه شاهد رخداد اتفاقات مثبتی خواهیم بود.

مجید افتخاری، عضو هیئت مدیره اتحادیه صنف تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک تهران - در گفت‌وگو با صمت، وجود کالای قاچاق در بازار پوشاک را یکی از موانع توسعه تولیدات داخلی عنوان کرد و در این باره توضیح داد: پیش از زمانی که واردات لباس به کشور ممنوع شود، بازار پوشاک ایران به طور جدی در دست کشورهای آسیای جنوب شرقی مانند چین و بنگلادش بود؛ این مسئله باعث شده بود تا صنعت پوشاک ایران نتواند آن طور که باید و شاید رشد کند، چرا که کالاهای وارداتی از نظر کیفیت بهتر و از لحاظ نرخ نیز، مقرون به صرفه‌تر بودند. ممنوعیت واردات لباس به دلیل حمایت از صنایع ایرانی انجام شد، اما پس از آن با پدیده‌ای به نام قاچاق مواجه شدیم.

وی ادامه داد: ورود پوشاک چینی از مرزهای

جنوبی کشور و تولیدات ترکی به صورت مسافری و چمدانی، تبدیل به یکی از مشکلات مهم بازار پوشاک ایران شد.

در چند سال اخیر، پدیده مهم قاچاق در بازار پوشاک شکل گرفت، اما طی چند ماه اخیر، بنا بر شرایط ایجادشده، این قاچاق افزایش چشمگیری داشت.

مهم‌ترین دلیل افزایش قاچاق پوشاک و استقبال مردم از این کالاها، ارزان نرخ بودن آنها نسبت به تولیدات داخلی و در برخی موارد، بهتر بودن کیفیت آنها است.

وی در ادامه توضیح داد: در چند مدت اخیر به دلیل افزایش فشارهای اقتصادی در کشور و تحمیل تورم افسارگسیخته به صنعت و بخش تولید، بهای تمامی کالاهای واسطه‌ای تولید داخل (مانند مواد اولیه تولید پوشاک از جمله نخ) و در نهایت نرخ تمام‌شده کالاها به شدت افزایش یافت. این موضوع همواره سبب شده تا از نظر قیمت، تولیدات داخلی توان رقابت با پوشاک وارداتی و قاچاق را نداشته باشد.

این فعال صنعت پوشاک در ادامه، پایین بودن بهای پوشاک وارداتی نسبت به تولیدات داخلی را عامل اصلی رونق قاچاق عنوان کرد و گفت: در حال حاضر بخش زیادی از پوشاک خارجی، از ۲ کشور ترکیه و بنگلادش وارد ایران می‌شوند.

در کشور ترکیه به دلیل کاهش ارزش پول ملی این کشور، بهای تولیدات به‌طور کلی کاهش پیدا کرده و برای واردکنندگان ایرانی، واردات و حتی قاچاق این کالا از مزیت اقتصادی مناسبی برخوردار است. از سویی دیگر، تب و تاب واردات لباس و ثبت سفارش تکی از این کشور داغ شده و در نهایت شاهد ورود چمدانی کالا و قاچاق به روش‌های مختلف هستیم.

افتخاری ادامه داد: در حال حاضر واردات پوشاک، هم برای خریدار و هم فروشنده، توجیه اقتصادی و سود فراوانی دارد. مردم نیز به دلیل پایین تر بودن نرخ این کالاهای وارداتی و همچنین بالاتر بودن کیفیت آنها نسبت به تولیدات داخلی، خرید پوشاک خارجی را ترجیح می‌دهند. تمامی این موارد، در کنار یکدیگر، سبب کنار زده شدن پوشاک ایرانی در بازار داخلی شده است.

